

Bronisław Daniszewski

Wybory kierowników zespołów w Białostockiej Izbie Adwokackiej

Palestra 12/2(122), 17-21

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wybory kierowników zespołów w Białostockiej Izbie Adwokackiej

Najważniejszym zadaniem wybranej w 1967 r. Rady Adwokackiej w Białymstoku było właściwe i prawidłowe przeprowadzenie akcji wyborów kierowników zespołów, od których aktywności zależeć będzie w konsekwencji — przez okres trzech lat — styl pracy tych podstawowych organów samorządu adwokackiego. Wybory kierowników, połączone z oceną pracy zespołów za lata 1964—1967, miały wykazać, w jaki sposób realizowana jest nowa ustawa o ustroju adwokatury.

Z chwilą otrzymania obszernej uchwały Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 3 sierpnia 1967 r. w sprawie akcji wyborczej — Rada Adwokacka w Białymstoku już na posiedzeniu w dniu 26 sierpnia 1967 r. dokonała analizy pracy zespołów, zatwierdziła plan akcji wyborczej i kalendarz wyborów, a ponadto ustaliła plan obsługi zebrań przez członków Rady i aktywu Frontu Jedności Narodu.

W kwietniu 1967 r. powstała w Białostockiej Izbie Adwokackiej specyficzna sytuacja. Komitet Frontu Jedności, w toku akcji wyborczej do organów Izby, zaproponował ponowny wybór dotychczasowej Rady bez dokonywania jakichkolwiek zmian. Pomimo zgłoszenia z sali pełnej listy „opozycyjnej” zgromadzenie delegatów znaczną większością głosów zaakceptowało propozycję Frontu Jedności Narodu.

Podobnie Rada Adwokacka, oceniwszy pozytywnie na posiedzeniu w dniu 26 sierpnia 1967 r. pracę kierowników zespołów Izby, zgłosiła propozycję, by nie dokonywać radykalnych zmian w kierownictwach zespołów — poza zmianą kierowników tylko w jednym lub w dwu zespołach, i to tylko ze względu na nadmierne obciążenie niektórych kolegów pracą samorządową i społeczną. Wysunięto również koncepcję, żeby na stanowiska zastępców kierowników zespołów powołać 5 lub 6 nowych kolegów po to, by wciągnąć do pracy samorządowej młodych adwokatów oraz spowodować w ten sposób pewną rotację na tych stanowiskach.

Wymienione założenia Rady nie zostały podane do wiadomości zespołów, co spowodowało napływ pytań ze strony niektórych kierowników lub zespołów w sprawie sugestii i projektów wysuwanych przez Radę. Oczywiście udzielono natychmiast odpowiedzi, że Rada w niczym nie ogranicza demokratycznego samorządu zespołowego i że jedynymi wytycznymi w akcji wyborczej powinna być ocena kierownictwa przez zebranie zespołu, a w pewnym zakresie także ocena Rady Adwokackiej.

Zgodnie z uchwałą Rady sprawę przygotowania akcji wyborczej omówiono na czterodniowej naradzie organizacyjno-szkoleniowej Izby w Augustowie w dniach 7 i 10 września 1967 r. W dniu 7 września zwołana została narada kierowników i ich zastępców z udziałem wizytatorów i Rady, a w dniu 10 września 1967 r. omówiono akcję wyborczą na ze-

braniu całej Izby. W naradzie wziął udział wiceprezes NRA adw. Zdzisław Krzeziński oraz sekretarz KW PZPR tow. Sergiusz Rubczewski i instruktor KW PZPR tow. Józef Sulima.

Podstawą analizy pracy zespołów na tej naradzie były materiały wizytacyjne, skargi i zażalenia otrzymywane przez Radę oraz lustracje dokonywane przez członków Prezydium Rady. Stwierdzono, że w niektórych zespołach brak jest właściwej współpracy pomiędzy kolegami oraz że kierownicy zespołów nie mogą sobie dobrać odpowiedniego kolektywu na skutek narzucania niektórych członków przez Radę. Domagano się poprawy sytuacji lokalowej zespołów oraz stosowania ułatwień w pracy zawodowej.

Na naradzie udzielono wytycznych w sprawie sposobu przeprowadzenia zebrań sprawozdawczo-wyborczych oraz przygotowania odpowiednich sprawozdań.

W zakreślonym przez Naczelną Radę Adwokacką terminie (1.X.—15.XI.) odbywały się we wszystkich zespołach zebrania wyborcze. W większych zespołach komisje rewizyjne dokonały kontroli rachunkowości i biurowości zespołów oraz sporządziły odpowiednie protokoły. Kierownicy zespołów przygotowali obszerne sprawozdania, w których szczególną uwagę zwrócona została na problem zespołowości pracy oraz na właściwą realizację ustawy o ustroju adwokatury. Zebrania sprawozdawczo-wyborcze miały bardzo często uroczysty przebieg i były połączone z akademiami ku czci 50 rocznicy Rewolucji Październikowej (Zespoły Nr 1 i Nr 2 w Białymstoku) lub z otwarciem nowego lokalu zespołu (w Siemiatyczach i w Wysokiem Mazowieckiem). W niektórych zebraniach brało udział całe Prezydium Rady oraz zapraszany był przedstawiciel KW PZPR tow. Józef Sulima.

Każde zebranie rozpoczynało się od wyboru przewodniczącego, po czym następowało złożenie sprawozdania przez kierownika zespołu i ewentualnie przez komisję rewizyjną, a następnie dokonywano oceny pracy kierownictwa przez delegata Rady i oceny pracy społecznej zespołu przez przedstawiciela FJN oraz zgłaszano postulaty pod adresem nowego kierownictwa. Potem rozpoczynała się — niejednokrotnie dość żarliwa, a często i krytyczna — dyskusja. Krytykowano poszczególnych kolegów za nie dość gorliwe przykładanie się do prowadzonych spraw, zwracano uwagę na niedozwoloną działalność biur podań, sporządzających pozwy i rewizje oraz udzielających porad prawnych, stwierdzano pojawienie się na korytarzach sądów pokątniarzy oferujących usługi prawne i dopuszczanie do obrony w kolegiach orzekających osób nie wpisanych na listę adwokatów, które trudnią się tym zawodowo.

Czasami dochodziło do tak ostrej walki wyborczej, że wybory trzeba było przeprowadzać w 2 turach. Najpierw wybierano kandydatów na kierownika, a po zatwierdzeniu jednego z nich przez Radę, przystępowano do wyboru zastępcy, aby umożliwić w ten sposób odtrąconemu przez Radę kandydatowi możliwość kandydowania na stanowisko zastępcy kierownika zespołu. Tego rodzaju praktyka w niektórych sytuacjach jest słuszna i sprawiedliwa.

Wszędzie jednak zebrania sprawozdawczo-wyborcze cechowała głęboka troska o poprawę stylu pracy zespołów, o pogłębienie stosunków koleżeńskich i stworzenie właściwej atmosfery, oraz troska o stan psy-

chiczny i materialny wszystkich kolegów. Zebrania kończyły się tradycyjną lampką wina.

Zgodnie z wytycznymi Prezydium NRA, w dniu 3 grudnia 1967 r. zorganizowana została w Białymstoku narada nowo wybranych kierowników zespołów z udziałem wizytatorów oraz członków Rady. Na naradę zaproszono też zastępców kierowników większych zespołów. Z ramienia Naczelnej Rady Adwokackiej przybył na naradę wiceprezes NRA adw. Zdzisław Krzemiński.

Na naradzie wygłoszony został referat wskazujący na zadania nowo wybranych kierowników zespołów oraz podsumowujący akcję wyborczą.

Według oceny Rady zespoły Izby pracują prawidłowo. Ustawa o ustroju adwokatury jest w pełni realizowana, a poziom zawodowy i etyczny członków Izby staje się z każdym rokiem coraz wyższy.

Rzucone w swoim czasie hasło pracy zespołów w sposób wyłączający skargi i zażalenia klientów przynosi pozytywne rezultaty. Każda skarga klienta analizowana jest przez Radę i zebrania zespołów, gdyż często pretensje klientów podrywają autorytet adwokatury w oczach władz i społeczeństwa. Należy dążyć do szybkiej likwidacji pretensji klienta w zakresie wynagrodzeń adwokatów. Jeżeli dochodzi do sporu w tym względzie, a nakład pracy adwokata był niewielki (np. nastąpiło pogodzenie się w postępowaniu pojednawczym w sprawach prywatnoskargowych), kierownik zespołu władny jest obniżyć wysokość ustalonego wynagrodzenia i część pobranych należności zwrócić lub nie dochodzić nie zainkasowanej przez zespół różnicy. Elastyczna polityka w tym zakresie jest niezbędna, aby zlikwidować pisane do różnych władz w tym zakresie skargi i zażalenia.

W toku narady dokonano analizy kosztów ponoszonych przez zespoły, gdyż jak wynika ze sprawozdania NRA, koszty w Izbie białostockiej kształtują się powyżej przeciętnej krajowej. Stwierdzono, że np. dziesięcioosobowy zespół płaci księgowemu wynagrodzenie w wysokości 1 600 zł miesięcznie. Dopiero ingerencja Rady spowodowała wypowiedzenie tej umowy, gdyż nakład pracy księgowego w takim zespole nie odpowiada tak wysokiemu wynagrodzeniu.

W ubiegłej kadencji największych trudności przysparzał Radzie Zespół Adwokacki w Kolnie. Wszyscy członkowie Zespołu dojeżdżali do Kolna z innych miejscowości, a częste zmiany personalne, brak odpowiednich doświadczeń kierownictwa i trudne warunki pracy zawodowej powodowały pewne nieprawidłowości w pracy Zespołu. Rada otoczyła ten Zespół szczególną opieką; był on też kilkakrotnie wizytowany w ciągu każdego roku, i to zarówno przez wizytatorów, jak i przez dziekana oraz członków Rady. Ostatnio skierowano do Kolna adwokata, który osiadł tam na stałe, a ponadto Zespół otrzyma aplikanta adwokackiego. Wszystkie te pociągnięcia spowodowały, że ostatnio Zespół poprawił swój styl pracy, a nowe kierownictwo podniesie swą pracę na wyższy poziom.

Pewne trudności występują też w Zespole Adwokackim w Grajewie. Zespół ma mierne wyniki finansowe, za to najwyższe koszty w Izbie. Tylko jeden adwokat mieszka w Grajewie na stałe. Nie widać tam wpływu adwokatów na życie środowiska prawniczego. Na skutek słabości

Koła ZPP, nie ma też właściwej współpracy pomiędzy poszczególnymi współczynnikami wymiaru sprawiedliwości. Pod względem organizacyjnym praca Zespołu jest bez zarzutu.

Na skutek ciągłych zmian personalnych nie może organizacyjnie okrzepnąć Zespół Adwokacki w Zambrowie. Ostatnio zasilono ten Zespół nowym adwokatem. Jest nadzieja, że styl pracy Zespołu poprawi się zarówno pod względem pracy zawodowej, jak i pracy społecznej, która niepotrzebnie doznała zahamowania na skutek nieporozumień w Kole ZPP.

Na ogół dobrze pracujący Zespół Adwokacki w Wysokiem Mazowieckiem ma nie uregulowane stosunki wewnątrzzespołowe. Istnienie 2 grup w Zespole, brak wzajemnego zrozumienia, tolerancji i elastyczności przy wykonywaniu tak trudnego zawodu znacznie utrudnia kierownictwu pracę. Rada otoczyła specjalną opieką ten Zespół i wszystko wskazuje na to, że nastąpi tam znaczna poprawa stosunków międzyludzkich.

Zespoły adwokackie w Sokółce i Bielsku Podlaskim, znajdujące się w pobliżu Białegostoku, mają większość członków ciężących ku temu miastu. Nie czują się oni związani z terenem i pobyt w tych miastach traktują jako miejsce oczekiwania na przeniesienie się do stolicy województwa. Niemniej jednak pod względem organizacyjnym zespoły te pracują dobrze, aczkolwiek w Sokółce konieczna jest większa sprężystość w usuwaniu usterek w pracy zespołowej.

Obydwa Zespoły Adwokackie w Białymstoku pracują w trudnych warunkach lokalowych. Właściwa polityka personalna Rady wyrównała dysproporcje finansowe pomiędzy tymi Zespołami i dzięki temu obroty, współczynniki oraz koszty obu zespołów są mniej więcej równe, a więc za tą samą pracę adwokat otrzymuje taką samą płacę. Zapobiega to nieporozumieniom i przenoszeniom się z zespołu do zespołu oraz nie dopuszcza do ostrej konkurencji pomiędzy zespołami. Zespół Adwokacki Nr 1 wykazuje mniejsze dysproporcje w obrotach członków Zespołu, natomiast w Zespole Adwokackim Nr 2 lepsze są stosunki międzyludzkie i lepsza współpraca wewnątrzzespołowa. Obydwa zespoły pracują wzorowo pod względem organizacyjnym.

W ostatnich latach znacznie poprawił styl swej pracy Zespół Adwokacki w Siemiatyczach. W 1967 r. Zespół ten otrzymał nowy, czteroizbowy lokal, w pełni dostosowany do potrzeb pracy adwokackiej. Dzięki wytężonej pracy społecznej adwokaci siemiatyccy mają silną pozycję w społeczeństwie oraz w sposób właściwy układają swe stosunki z przedstawicielami pozostałych współczynników wymiaru sprawiedliwości. Dobrze wykonuje swe obowiązki kierownik Zespołu, adw. Stanisław Leszczyński.

Rada Adwokacka prawie zupełnie nie ma kłopotów z zespołami w Augustowie, Suwałkach, Olecku, Elku i Łomży. W zespołach tych, jeśli nawet występują jakieś trudności lub nieporozumienia, są one prawidłowo załatwiane przez kierowników lub przez ogólne zebrania zespołów. Właściwa atmosfera pracy i koleżeństwo wewnątrzzespołowe w znacznym stopniu ułatwia kolegom wykonywanie tego trudnego zawodu.

Po dokonaniu oceny pracy poszczególnych zespołów rozpoczęły się sprawozdania poszczególnych kierowników zespołów oraz dyskusja.

Adw. Koziara stwierdził w toku dyskusji, że widoczny spadek spraw dewizowych spowodowany jest rezygnacją z pomocy prawnej cudzoziemców po udzieleniu im informacji, że sprawy ich może prowadzić tylko zespół adwokacki w Warszawie. Postulował on umożliwienie prowadzenia spraw zagranicznych również innym zespołom. Zwrócił też uwagę na konieczność odbywania systematycznych porad przedstawicieli sądu, prokuratury i adwokatury nad podniesieniem pracy zawodowej na wyższy poziom. Narady takie były organizowane i w konsekwencji przyniosły pozytywne rezultaty, aczkolwiek bezpośrednio po naradach stwierdzono niewłaściwy stosunek niektórych sędziów, którzy uważali się za niesłusznie skrytykowanych. Narady takie muszą być nacechowane powagą, taktem i umiarem.

Kierownik Zespołu Adwokackiego w Suwałkach adw. Jan Piaskowski stwierdził, że w jego Kole ZPP odbywają się zebrania poświęcone omawianiu pracy zawodowej przedstawicieli wszystkich współczynników wymiaru sprawiedliwości. Zebrania takie cieszą się dużą frekwencją i dają bardzo pomyślne rezultaty. Właśnie ZPP jest platformą, na której można i trzeba dyskutować nad podniesieniem pracy wymiaru sprawiedliwości na wyższy poziom w imię interesu społecznego.

Adw. Sołtan z Ełku stwierdził, że zespoły Izby pracują na ogół w złych warunkach lokalowych oraz mają słabe wyposażenie w sprzęt biurowy. Postulował doreczenie we wszystkich zespołach zakresów czynności kasjerom, księgowym i sekretarkom zespołów.

Pozostali dyskutanci zwracali uwagę na rozszerzenie akcji socjalnej w Izbie, postulowali wprowadzenie ułatwień w pracy zawodowej adwokatów, opracowanie druków typowych oraz zorganizowanie pomocy technicznej.

Dyskusję podsumował wiceprezes NRA adw. Zdzisław Krzemiński, który pozytywnie ocenił pracę zespołów Izby i życzył dalszych sukcesów w pracy zawodowej i społecznej.

Narada zamknęła akcję wyborczą kierowników zespołów i wytyczyła kierunki pracy nowych kierowników w zakresie pełnej realizacji nowej ustawy o ustroju adwokatury.